

ماموریتی که در بااتلاق فرو رفت

قرار است ماموریت نظامی ناتو - امریکا در افغانستان در سال ۲۰۱۴ پایان یابد، ماموریتی که بدون برنامه دقیق ستراتیژیکی - تکتیکی مناسب برای شرایط افغانستان آغاز شد، با تحمل ضایعات فراوان انسانی و مادی ادامه یافت و حال بدون نتیجه و دست آوردی به انجام می رسد. در واقع واحدهای نظامی ناتو به پایگاه های اصلی خویش بر می گردند بی آنکه بدانند اصلاً برای چه به افغانستان رفته بودند.

پاول فلاین نماینده حزب کارگر در پارلمان بریتانیا لشکر کشی این کشور به افغانستان را "سپر انسانی برای شهرت سیاست مداران" نامیده گفته بود: "در حالیکه سربازان می میرند، سیاست مداران در حال دروغگوئی و کسب منافع خود هستند."

امریکا و اروپا یازده سال پیش با ماشین عظیم جنگی خویش و میلیاردها دالر در کیسه، به افغانستان رفتند تا تروریزم و کانونهای بنیادگرائی را ریشه کن ساخته صلح و ثبات را به افغانستان و کشورهای منطقه برگردانند. اما بیلانس کنونی تصویر کاملاً واژگونه ای را ارایه می دارد. هزاران انسان از طرفهای گوناگون درگیر منازعه به قتل رسیدند، هزارها خانه و کاشانه ویران گردیدند، میلیاردها دالر به هدر رفت ولی در وضعیت فاجعه بار مستولی بر کشور نه تنها بهبودی رخ نداد بلکه برعکس، هیولای تروریزم و بنیادگرائی امروزه بر سراسر کشور سایه افکنده است. اضافه بر آن تروریزم و بنیادگرائی مذهبی که دولت امریکا ادعای سرکوب آنرا در افغانستان داشت در حال حاضر منطقه، کشورهای حوزه خلیج فارس و قاره آفریقا را نیز فراگرفته بیداد می کند.

نیروهای مترقی افغانستان در آغاز از ماموریت جامعه جهانی مبنی بر اعاده امنیت و ثبات در کشور ما حمایت نمودند. عقل سلیم سیاسی در برخورد با شرایط ویژه افغانستان حکم می نماید که نیروهای نظامی خارجی باید با مسئولیت مسلکی و احترام به انسان وظایف نظامی خویش را در جهت سرکوب طالبان انجام داده افغانستان را در ایجاد ارتش منظم دارای توانائی حرفوی و احضارات بلند محاربوی و نیروهای آموزش دیده انتظامی یاری می رسانیدند. تمام افراد مسلح جهادی وابسته به افراد و ارگان های دولتی و نیز خارج از آن خلع سلاح گردیده به کار و زنده گی ملکی سوق و استخدام می گردیدند.

نهضت آینده افغانستان در تحلیلهای خویش به صورت دوامدار همشهریان را از کاربرد نادرست نیروهای نظامی و مساعدتهای مالی خارجی و نیز بی مسئولیتی و بی کفایتی رژیم حاکم و پیامد فاجعه بار ناشی از آن برحذر ساخته پیشنهادهای مشخصی را برای بیرونرفت از بحران

پیشکش نموده است. وضعیت موجود صحت تحلیلها و پیشگوئیهای نهضت آینده افغانستان را صریحاً وانمود می سازد.

چرا چنین شد؟ پاسخ به این پرسش را باید در سیاستهای توسعه جویانه کشورهای سرمایه داری به ویژه ایالات متحده آمریکا جستجو کرد. حکومت امریکا و همپیمانانش جنگ را نه برای آن راه می اندازند که زشتی را نابود کنند بلکه به بهانه نابودی زشتی، تشنج می آفرینند و ادامه اش می دهند تا مناطق معینی را در وابسته گی نگهدارند. در افغانستان درست همین سناریو روی صحنه آمد.

حالا در آستانه پایان ماموریت ناتو، دست اندرکاران رژیم حاکم اسلامی در کابل مدعی اند که نیروهای مسلح افغانستان توانائی سنجش مقدار و نوع تهدیدهای امنیتی از جانب طالبان و قدرت دفاع مستقل در برابر تهاجم آنان را بعد از سال ۲۰۱۴ به حد کافی دارا اند. هویداست که چنین ادعا عوامفریبی بیش نیست. از یکسو طالبان از توان پیشبرد ترور و تخریب در سراسر افغانستان برخوردار اند که نهاد های کشفی و محاربوی نیروهای مسلح رژیم اسلامی تا هنوز قادر به پیشگیری آن نیستند و از سوی دیگر پاکستان آرام نخواهد نشست که افغانستان به صلح و ثبات دست یابد. یعنی تشنج ادامه خواهد یافت و مسئله مداخله امریکا و وابسته گی افغانستان به آن به قوت خود باقی خواهد ماند. بدینترتیب امریکا به حضور نظامی خویش در کشور و پیشبرد بازی گربه و موش با طالبان بعد از سال ۲۰۱۴ نیز ادامه خواهد داد.

حکومت افغانستان تا آنجا در ذلت سیاسی فرورفته که درین اواخر رسماً و علناً تضمین تأمین امنیت سراسری کشور را از دولت ایالات متحده امریکا درخواست نموده است. رژیم حاکم حتی امضای دیگر وثیقه حقارت خود - "پیمان امنیتی دوجانبه" با ایالات متحده را مشروط برامضای قرارداد "تضمین امنیت سراسری" نموده است. رئیس جمهور رژیم اسلامی افغانستان به تاریخ سوم سنبله ۱۳۹۲ (۲۵ اگست ۲۰۱۳) در کابل گفت: "اگر ایالات متحده امریکا، امنیت سراسری را در افغانستان بیاورد یا به ما ضمانت بدهد که امنیت سراسری را در این کشور تامین می کند، حکومت پیمان امنیتی را به امضا می رساند". چنین اظهار نظر رئیس جمهور یک کشور "مستقل" گواهی روشنی از ورشکست

کامل نظام سیاسی آن است. رژیم کنونی افغانستان به بیماری می ماند که اگر پرستارش دور شود می میرد.

آنچه که ناتو بعد از خروجش در افغانستان بر جا می گذارد دولتی است که حتی سیاستمداران بلند پایه کشورهای مربوط این سازمان نظامی، فاسد ترینش نامیده اند.

برگرفته از شماره ۵۳ نشریه آینده ارگان مرکزی نهضت آینده افغانستان